

Prejudiciële vraag

Moeten, mede in acht genomen de kwalificatie naar Belgisch recht van de in het geding zijnde artikelen 18, 20 en 21 van de wet van 13 april 1995 betreffende de handelsagentuurovereenkomst als bepalingen van bijzonder dwingend recht in de zin van artikel 7.2 EVO ⁽¹⁾, de artikelen 3 en 7.2 EVO, al dan niet in samenhang gelezen met richtlijn 86/653/EEG ⁽²⁾ van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen in de lidstaten inzake zelfstandige handelsagenten, aldus worden uitgelegd dat zij toelaten dat de bepalingen van bijzonder dwingend recht van het land van de rechter die een ruimere bescherming bieden dan het door richtlijn 86/653/EEG opgelegde minimum, worden toegepast op de overeenkomst, ook indien blijkt dat het op de overeenkomst toepasselijke recht het recht van een andere EU-lidstaat is waarin tevens de minimumbescherming die geboden wordt door voormelde richtlijn 86/653/EEG werd geïmplementeerd?

⁽¹⁾ Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst, ter ondertekening opengesteld te Rome op 19 juni 1980 (PB 1980, L 266, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 382, blz. 17.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Grondwettelijk Hof (voorheen: Arbitragehof) (België) op 26 april 2012 — IBV & Cie NV (Industrie du bois de Vielsalm & Cie NV)/Waalse Gewest

(Zaak C-195/12)

(2012/C 200/12)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Grondwettelijk Hof (voorheen: Arbitragehof)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: IBV & Cie NV (Industrie du bois de Vielsalm & Cie NV)

Verwerende partij: Waalse Gewest

Prejudiciële vragen

1) Dient artikel 7 van richtlijn 2004/8/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 inzake de bevordering van warmtekrachtkoppeling op basis van de vraag naar nuttige warmte binnen de interne energiemarkt en tot wijziging van richtlijn 92/42/EEG ⁽¹⁾, in voorkomend geval in samenhang gelezen met de artikelen 2 en 4 van richtlijn 2001/77/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 september 2001 betreffende de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen op de interne elektriciteitsmarkt ⁽²⁾ en met artikel 22 van richtlijn 2009/28/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen en houdende wijzigingen en intrekking van richtlijn 2001/77/EG en richtlijn 2003/30/EG ⁽³⁾, in het licht van het algemeen gelijkheidsbeginsel, van artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie en van de artikelen 20 en 21 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, in die zin te worden geïnterpreteerd dat het:

a) alleen van toepassing is op de installaties voor hoogrenderende warmtekrachtkoppeling in de zin van bijlage III van de richtlijn;

b) oplegt, toestaat of verbiedt dat een steunregeling zoals die welke vervat is in artikel 38, § 3, van het decreet van het Waalse Gewest van 12 april 2001 betreffende de organisatie van de gewestelijke elektriciteitsmarkt, toegankelijk is voor alle installaties voor warmtekrachtkoppeling die voornamelijk biomassa valoriseren en beantwoorden aan de in dat artikel vastgestelde voorwaarden, met uitsluiting van de installaties voor warmtekrachtkoppeling die voornamelijk hout of houtafvalstoffen valoriseren?

2) Is het antwoord verschillend indien de installatie voor warmtekrachtkoppeling voornamelijk alleen hout dan wel integendeel houtafvalstoffen valoriseert?

⁽¹⁾ PB L 52, blz. 50.

⁽²⁾ PB L 283, blz. 33.

⁽³⁾ PB L 140, blz. 16.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) op 3 mei 2012 — Walter Endress/Allianz Lebensversicherungs AG

(Zaak C-209/12)

(2012/C 200/13)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Walter Endress

Verwerende partij: Allianz Lebensversicherungs AG

Prejudiciële vraag

Moet artikel 15, lid 1, eerste zin, van de Tweede richtlijn (90/619/EEG) van de Raad van 8 november 1990 ⁽¹⁾, gelet op het bepaalde in artikel 31, lid 1, van richtlijn 92/96/EEG van [de Raad van] 10 november 1992 ⁽²⁾ in die zin worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een regeling — zoals §5a, lid 2, vierde zin, Versicherungsvertragsgesetz (VVG), zoals gewijzigd bij het Drittes Gesetz zur Durchführung versicherungsrechtlicher Richtlinien des Rates der Europäischen Gemeinschaften vom 21. Juli 1994 (Drittes Durchführungsgesetz/EWG zum Versicherungsaufsichtsgesetz (VAG) [Duitse Derde wet tot uitvoering van verzekeringsrechtelijke richtlijnen van de Raad van de

Europese Gemeenschappen van 21 juli 1994 (Derde uitvoeringswet/EEG — VAG)], krachtens welke een opzeggings- of herroepingsrecht uiterlijk een jaar na de eerste premiebetaling vervalt, zelfs wanneer de verzekeringnemer niet over het opzeggings- of herroepingsrecht is geïnformeerd?

(¹) Tweede richtlijn (90/619/EEG) van de Raad van 8 november 1990 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe levensverzekeringsbedrijf, tot vaststelling van de bepalingen ter bevordering van de daadwerkelijke uitoefening van het vrij verrichten van diensten en houdende wijziging van richtlijn 79/267/EEG (PB L 330, blz. 50).

(²) Richtlijn 92/96/EEG van de Raad van 10 november 1992 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe levensverzekeringsbedrijf en tot wijziging van de richtlijnen 79/267/EEG en 90/619/EEG (Derde richtlijn levensverzekering) (PB L 360, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 18 mei 2012 door Abdulbasit Abdulrahim tegen de beschikking van het Gerecht (Tweede kamer) van 28 februari 2012 in zaak T-127/09, Abdulbasit Abdulrahim/Raad en Commissie

(Zaak C-239/12 P)

(2012/C 200/14)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirant: Abdulbasit Abdulrahim (vertegenwoordigers: H.A.S. Miller, solicitor, E. Grieves, barrister)

Andere partijen in de procedure: Raad van de Europese Unie en Europese Commissie

Conclusies

Gesteld dat de twee middelen worden aanvaard, verzoekt rekwirant het Hof:

- de beschikking van het Gerecht van 28 februari 2012 te vernietigen;
- te verklaren dat het beroep tot nietigverklaring niet zonder voorwerp is;
- de zaak terug te wijzen naar het Gerecht opdat het zich zou uitspreken over het beroep tot nietigverklaring;
- de Commissie te verwijzen in de kosten van deze hogere voorziening en de procedure voor het Gerecht, met inbegrip van die welke verband houden met de opmerkingen die op verzoek van het Gerecht zijn ingediend.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirant baseert zijn hogere voorziening op volgende twee middelen:

- het Gerecht heeft een vergissing begaan doordat het:
 - de advocaat-generaal niet heeft gehoord, en/of;
 - rekwirant niet heeft verzocht om opmerkingen in te dienen over de vraag of het beroep tot nietigverklaring zonder voorwerp was en/of;
 - de vraag of het beroep tot nietigverklaring zonder voorwerp was niet mondeling heeft behandeld.
- het Gerecht heeft ten onrechte geoordeeld dat rekwirant geen materieel voordeel kon halen uit het beroep tot nietigverklaring.

Beroep ingesteld op 16 mei 2012 — Europese Commissie/ Republiek Polen

(Zaak C-245/12)

(2012/C 200/15)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: P. Hetsch, B. Simon en K. Herrmann)

Verwerende partij: Republiek Polen

Conclusies

- vaststellen dat de Republiek Polen, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2008/56/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het beleid ten aanzien van het mariene milieu (kaderrichtlijn mariene strategie) (¹), of althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens artikel 26, lid 1, van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Republiek Polen overeenkomstig artikel 260, lid 3, VWEU wegens niet-nakoming van de verplichting tot mededeling van de maatregelen ter uitvoering van richtlijn 2008/56/EG een dwangsom van 93 492 EUR per dag opleggen, vanaf de dag waarop het arrest in deze zaak zal zijn gewezen;
- de Republiek Polen verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van richtlijn 2008/56/EG is op 15 juli 2010 verstreken.

(¹) PB L 164, blz. 19.